

Întuneric

Leonard Sandor

E lungă noaptea, dar eu nu știu
Inspectez acum fantasmеle agățate în copaci
Pocnete surde și reci au vibrat în mine aorta
Un lung fior... E doar poezie
E seara care aduce liniștea necesară
Pentru mine și Ea,..., e liniștea care trebuie
Nu se poate, de ce apar mașini?
Nu există mașini, nu există blocuri
Nu există pietre, nu există nici bani
Există doar pomii și păsările nopții
Există doar spiritul verde al apei
Cu liane mieroase încolăcite de după gât
Eu știu, în această călătorie imaginară
Câte vietăți sunt acolo unde nu-mi imaginez
Fiecare copac e un uriaș pașnic
Fiecare vuiet e un strigăt ancestral
Am găsit cheia, dar nu am voie să o știu
Esența e în spatele tuturor lucrurilor
Cel mai albastru tril de privighetoare
Cei mai strălucitori ochi de bufniță veselă
Și acolo, în pustietatea imaginii
Eu sunt mult prea bătrân ca să mai visez
Eu am riduri groase de trei centimetri
Și o durere acută în zona pectorală
Zilele trec, dar eu nu trebuie să știu
Peste tot sunt doar spirale ruginite
Unele se desfac, altele alunecă-n pământ
Toate consignațiile au fost inundate de viermi
Și toate măturile de vrăjitoare au fost luate
La administrație. Aiurea!
Puterea nopții este mult mai mare...